

Manifest Voor een vrije artskeuze

Binnenkort stemt de Eerste Kamer over een wetsvoorstel van de minister van VWS. Met dat voorstel staat het kabinet op het punt een historische aantasting van een fundamenteel recht door te voeren. Met het wijzigen van artikel 13 van de Zorgverzekeringswet vervalt voor Nederlandse burgers het recht om een eigen arts, zorgverlener of zorginstelling te kiezen.

Als vertegenwoordigers van verschillende maatschappelijke organisaties, maken wij ons grote zorgen. Wij zijn van mening dat hier een onjuiste beslissing dreigt te worden genomen. Burgers verliezen hun keuze om een hulpverlener te kiezen en het kunnen kiezen van de juiste zorgverzekeraar die de gewenste zorg vergoed is een illusie. De consument/patiënt die centraal zou moeten staan komt steeds verder buitenspel te staan.

Als artikel 13 wordt gewijzigd zoals voorgesteld, dan:

1 Worden democratische grondbeginselen geschonden

- Wordt een fundamenteel recht om zelf je zorgverlener te kiezen de Nederlandse burger ontnomen.
- Wordt een wetswijziging doorgevoerd die onderlinge solidariteit bedreigt. De gezondheidskloof tussen arm en rijk zal groter worden.
- Wordt de vrije toegankelijkheid van de zorg rechtstreeks bedreigd en daarmee ook de kwaliteit van de zorg. De door de patiënt zelf gekozen behandelrelatie met een hulpverlener is de basis van een goede behandeling.
- Wordt kleinschalige zorg in de buurt bedreigd omdat verzekeraars liever met grootschalige instituties (goedkopere) contracten afsluiten.
- Wordt er geen gehoor gegeven aan de maatschappelijke weerstand tegen het voorstel. Vooral chronische patiënten zullen de nadelen ondervinden. Zij moeten maar afwachten of de verzekeraar hun hulpverlener contracteert. Bovendien is aan invulling van belangrijke randvoorwaarden, zoals contractering op kwaliteit, nog lang niet voldaan.

2 Krijgen vier grote private zorgverzekeraars nog meer macht in de zorg.

- Van de 9 zorgverzekeraars die we in Nederland hebben, hebben er 4 bijna 90% van de verzekeringsmarkt in handen. Burgers betalen verplicht hun premie aan een private partij. Private partijen die, als er meer "schade" verwacht wordt, de premie verhogen, ondanks hun zeer forse reserves.
- **De patiënt verdient bescherming tegen de zorgverzekeraar.** Elke burger is verplicht zich te verzekeren. Hij/zij mag verwachten daarvoor goede zorg geleverd te krijgen. En niet geconfronteerd te worden met een omzetplafond. Of met slechts gedeeltelijk betaalde rekeningen. Of met een zorgverzekeraar die zich met de keuze voor een medische behandeling bemoeit. Het verplicht stellen van niet beproefde behandelmethoden is niet in het belang van de patiënt en schept juridische problemen. Want wie is verantwoordelijk als er iets fout gaat?
- Een publieke taak, belangrijk voor alle burgers, is feitelijk in handen van 4 private partijen. Dat is vanuit democratisch perspectief onuitlegbaar en onaanvaardbaar.

3 Wordt een wetsvoorstel dat invloed heeft op alle Nederlandse burgers zonder solide financiële onderbouwing ingevoerd.

- De veronderstelde kostenbesparing berust op drijfzand: de minister heeft nooit antwoord gegeven op de vraag welke besparing met de maatregel wordt gerealiseerd. Terwijl besparingen binnen de huidige wet al mogelijk zijn. Zorgverzekeraars kunnen nu – op grond van het huidige artikel 13 - al minder vergoeden, namelijk 75% van dan wat zij normaal vergoeden. De wetswijziging is dus niet nodig, verzekeraars kunnen al selectief contracteren op kwaliteit.

4 Wordt een wetswijziging doorgevoerd waarvan bekend is dat de voorwaarden van eerder voorgestelde wijzigingen niet zullen worden uitgevoerd.

- Eerder eiste de Tweede Kamer de garantie dat patiënten die vanuit een religieuze overtuiging hun eigen zorgverlener willen kiezen, dit moeten kunnen blijven doen. De zorgverzekeraars hebben zelf al aangegeven deze onderdelen niet te kunnen of willen uitvoeren.

5 Wordt een wetsvoorstel geaccepteerd waarvan de juridische deugdelijkheid ter discussie staat.

- Verschillende juristen hebben zich in negatieve zin uitgelaten over het voorstel. Dit zou onder meer strijdig zijn met Europees recht. Bovendien wordt er vanuit gegaan dat de NZa als toezichthouder voor zijn taak berekend is het evenwicht tussen zorgverzekeraar en zorgaanbieder te bewaken. Dat evenwicht is er nu al niet doordat de dominantie van zorgverzekeraars een wettelijke basis heeft en krachtig wordt uitgedragen door de toezichthouder NZa.

Daarom roepen wij namens burgers, patiënten/cliënten en zorgverleners verenigd in onderstaande organisaties en individuele ondertekenaars de leden van de Eerste Kamer op om hun verantwoordelijkheid als volksvertegenwoordiger te nemen en het wetsvoorstel niet te aanvaarden.

Comite vrije artsenkeuze